

Suvestinė redakcija nuo 2021-08-26

Įsakymas paskelbtas: TAR 2015-06-05, i. k. 2015-08902

Nauja redakcija nuo 2021-08-26:

Nr. [V-1930](#), 2021-08-25, paskelbta TAR 2021-08-25, i. k. 2021-17877

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 118:2021 „KLINIKINĖS
TOKSIKOLOGIJOS GYDYTOJAS“ PATVIRTINIMO**

2015 m. birželio 1 d. Nr. V-683
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi:

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 118:2021 „Klinikinės toksikologijos gydytojas“ (pridedama).
2. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

Sveikatos apsaugos ministrė

Rimantė Šalaševičiūtė

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro
2015 m. birželio 1 d. įsakymu Nr. V-683
(Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro
2021 m. rugpjūčio 25 d. įsakymo
Nr. V-1930 redakcija)

LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 118:2021 KLINIKINĖS TOKSIKOLOGIJOS GYDYTOJAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos medicinos norma MN 118:2021 „Klinikinės toksikologijos gydytojas“ (toliau – Lietuvos medicinos norma) nustato klinikinės toksikologijos gydytojo veiklos sritis, teises, pareigas ir kompetenciją.

2. Lietuvos medicinos norma privaloma visiems klinikinės toksikologijos gydytojams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

3. Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

3.1. **Apsinuodijimas** – patologinė organizmo būklė, kurią sukelia iš aplinkos patekusios nuodingosios medžiagos.

3.2. **Klinikinė toksikologija** – biomedicinos mokslo šaka, tirianti įvairių cheminių medžiagų poveikį žmogaus organizmui, jų sukeltų pataloginių procesų vystymosi dėsninumus, apsinuodijimų etiologiją, patogenezę, simptomatiką, diagnostiką, gydymą ir profilaktiką.

3.3. **Klinikinės toksikologijos gydytojas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

3.4. **Klinikinės toksikologijos gydytojo praktika** – klinikinės toksikologijos gydytojo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją atliekama asmens sveikatos priežiūra, apimanti visų amžiaus grupių pacientų ūminių ir lėtinių apsinuodijimų diagnostiką, gydymą ir profilaktiką.

3.5. **Kovinės nuodingosios medžiagos** – cheminiai junginiai, dėl savo fizinių, cheminių savybių ir poveikio gyviems organizmams naudojami kaip cheminio ginklo komponentas.

3.6. Kitos Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos kituose asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

4. Klinikinės toksikologijos gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir klinikinės toksikologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta klinikinės toksikologijos gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo ir kitų profesinių kvalifikacijų pripažinimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Teisę verstis klinikinės toksikologijos gydytojo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

6. Klinikinės toksikologijos gydytojas verčiasi klinikinės toksikologijos gydytojo praktika Lietuvos Respublikoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti klinikinės toksikologijos paslaugas ir (ar) kitas asmens

sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal teisės aktų reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros specialistais turi teisę teikti ir klinikinės toksikologijos gydytojas.

7. Klinikinės toksikologijos gydytojas Lietuvos medicinos normos 6 punkte nurodytose asmens sveikatos priežiūros įstaigose klinikinės toksikologijos paslaugas teikia visų amžiaus grupių pacientams.

8. Klinikinės toksikologijos gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros specialistais.

9. Klinikinės toksikologijos gydytojas vadovaujasi asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis bei savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS TEISĖS

10. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi teisę:

10.1. verstis klinikinės toksikologijos gydytojo praktika Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, nustatyta tvarka;

10.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl Receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicinos prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos priemones (medicinos prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

10.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

10.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, fizinius ir juridinius asmenis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.5. atsisakyti teikti asmens sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

10.6. nustatyti vaiko gimimo momentą Lietuvos Respublikos vaiko gimimo momento nustatymo įstatymo nustatyta tvarka;

10.7. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

10.8. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų bei fizinių ir juridinių asmenų;

10.9. tvarkyti paciento asmens duomenis, įskaitant sveikatos duomenis, vykdant Lietuvos medicinos normoje nurodytą veiklą, Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių pacientų asmens duomenų tvarkymą, nustatyta tvarka.

11. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi ir kitų teisių, nustatytų kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką.

III SKYRIUS PAREIGOS

12. Klinikinės toksikologijos gydytojas privalo:

12.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

12.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą Lietuvos medicinos normoje, ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje verčiasi praktika, licenciją, kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas, būklės bei sveikatos sutrikimus, rekomenduoti ir dalyvauti organizuojant profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

12.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;

12.4. bendradarbiauti su asmens sveikatos priežiūros ir kitais specialistais;

12.5. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Specialisto spaudo numerio suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

12.6. pagal kompetenciją vykdyti privalomasias sveikatos programas;

12.7. laikytis gydytojo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti, saugoti profesinę paslaptį ir visą informaciją apie pacientą laikyti konfidencialia; kitiems asmenims ši informacija gali būti atskleista Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka;

12.8. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

12.9. laikytis licencijuojamos asmens sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;

12.10. tvarkyti klinikinės toksikologijos gydytojo praktikos dokumentus;

12.11. paaiškinti klinikinės toksikologijos gydytojo praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;

12.12. taikyti tik medicinos mokslo įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytus atvejus;

12.13. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytus atvejus. Užtikrinti, kad medicinos priemonės būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone pateikiama informacija;

12.14. Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka teikti statistinius ir kitus atskaitomybės duomenis;

12.15. informuoti teisėsaugos institucijas apie visus atvejus, kai į sveikatos priežiūros įstaigą kreipiasi arba pristatomas asmuo, kurio gyvybei kelia pavojų padaryti kūno sužalojimai, taip pat asmuo, kurio gyvybei pavojus negresia, tačiau jam padarytos durtinės, pjautinės, šautinės ar dėl sprogimo atsiradusios žaizdos arba kitokio pobūdžio kūno sužalojimai, kurie gali būti susiję su nusikaltimu;

12.16. pranešti teisėsaugos institucijoms ir (ar) vaiko teisių apsaugos tarnybai apie įtariamą smurtą ar netinkamą elgesį su vaiku;

12.17. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS KOMPETENCIJA

13. Klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios ir gebėjimai, kuriuos jis įgyja baigęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją suteikusias studijas bei nuolat tobulindamas įgytą profesinę kvalifikaciją, atsižvelgdamas į nuolatinę medicinos mokslo ir praktikos pažangą.

14. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi žinoti:

- 14.1. sveikatos priežiūros ir socialinės pagalbos organizavimo pagrindus;
 - 14.2. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;
 - 14.3. medicinos statistikos pagrindus;
 - 14.4. sveikatos draudimo pagrindus;
 - 14.5. sveikatos teisės pagrindus;
 - 14.6. asmens duomenų apsaugos principus;
 - 14.7. naudojimosi informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus ir mokėti jais naudotis;
15. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi išmanyti:

15.1. klinikinės toksikologijos ir kitų asmens sveikatos priežiūros paslaugų organizavimo principus;

15.2. darbų saugos reikalavimus dirbant su pacientais savo darbo vietoje;

15.3. ligų etiologiją, patogenezę, simptomatiką bei diagnostikos, intervencinio ir operacinio gydymo principus ir indikacijas, kontraindikacijas, profilaktikos ir medicininės reabilitacijos principus pagal nustatytą kompetenciją;

15.4. apsinuodijimams gydyti taikomus įvairius diagnostikos ir gydymo metodus, jų indikacijas, kontraindikacijas ir komplikacijas:

15.4.1. nuodų pašalinimo iš organizmo ir ekstrakorporinės detoksikacijos metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

15.4.2. infuzinės ir transfuzinės terapijos principus, metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

15.4.3. enterinės ir parenterinės mitybos principus;

15.4.4. vandens, elektrolitų, šarmų ir rūgščių pusiausvyros palaikymo principus;

15.4.5. antibakterinės terapijos principus;

15.5. skiriamų vaistinių preparatų veikimą, jų šalutinį poveikį, sukeltas komplikacijas;

15.6. hospitalinę infekciją, jos kontrolės ir prevencijos principus;

15.7. ūminius psichikos ir elgesio sutrikimus vartojant psichoaktyvias medžiagas, psichoaktyviųjų medžiagų sukeltų priklausomybių diagnostiką ir gydymą;

15.8. suicidologijos pagrindus.

16. Klinikinės toksikologijos gydytojas pagal savo kompetenciją turi mokėti (kodai pagal Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąjį pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM), patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. vasario 23 d. įsakymu Nr. V-164 „Dėl Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtojo pataisyto ir papildyto leidimo „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM) įdiegimo“):

16.1. nustatyti narkotikų paketus virškinimo trakte (T18) ir lyties organuose (T19), atitinkamai stebėti pacientus;

16.2. suteikti pirmąją medicinos pagalbą pacientams, patyrusiems cheminius nudegimus (T20–T31), bei diagnozuoti ir gydyti cheminių nudegimų sisteminės komplikacijos;

16.3. įtarti, diagnozuoti ir gydyti šiuos ūminius ir lėtinius apsinuodijimus vaistais, psichoaktyviosiomis ir biologinėmis medžiagomis ir jų komplikacijas:

16.3.1. apsinuodijimus sisteminiais antibiotikais (T36);

16.3.2. apsinuodijimus kitais priešinfekciniais ir antiparazitiniais vaistais (T37);

16.3.3. apsinuodijimus hormonais ir jų sintetinėmis pakaitalais bei antagonistais, neklasifikuojamais kitur (T38);

16.3.4. apsinuodijimus neopioidiniais analgetikais, antipiretikais ir antireumatiniais vaistais (T39);

16.3.5. apsinuodijimus narkotikais ir psichodisleptikais [haliucinogenais] (T40);

- 16.3.6. apsinuodijimus anestetikais ir medicininėmis dujomis (T41);
- 16.3.7. apsinuodijimus antiepilepsiniais, raminamaisiais, migdomaisiais vaistais ir vaistais nuo Parkinsono (*Parkinson*) ligos (T42);
- 16.3.8. apsinuodijimus psichotropiniais vaistais, neklasifikuojamais kitur (T43);
- 16.3.9. apsinuodijimus vaistais, veikiančiais vegetacinę (autonominę) nervų sistemą (T44);
- 16.3.10. apsinuodijimus sisteminiais ir hematologiniais preparatais, neklasifikuojamais kitur (T45);
- 16.3.11. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais širdies ir kraujagyslių sistemą (T46);
- 16.3.12. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais virškinimo sistemą (T47);
- 16.3.13. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais lygiuosius ir skeleto raumenis bei kvėpavimo sistemą (T48);
- 16.3.14. apsinuodijimus vietiskai vartojamais preparatais, veikiančiais odą ir gleivines, taip pat preparatais, vartojamais oftalmologijoje, otorinolaringologijoje ir odontologijoje (T49);
- 16.3.15. apsinuodijimus diuretikais ir kitais nepatikslingais vaistais, preparatais ir biologinėmis medžiagomis (T50.0–T50.8);
- 16.4. įtarti, diagnozuoti ir gydyti šių nemedicininės paskirties medžiagų toksinį poveikį ir jo komplikacijas:
 - 16.4.1. alkoholio toksinį poveikį (T51);
 - 16.4.2. organinių tirpiklių toksinį poveikį (T52);
 - 16.4.3. halogenų darinių ir alifatinių bei aromatinių angliavandenilių toksinį poveikį (T53);
 - 16.4.4. korozinių medžiagų toksinį poveikį (T54);
 - 16.4.5. muilų ir detergentų toksinį poveikį (T55);
 - 16.4.6. metalų toksinį poveikį (T56);
 - 16.4.7. kitų neorganinių junginių toksinį poveikį (T57);
 - 16.4.8. anglies monoksido toksinį poveikį (T58);
 - 16.4.9. neorganinių dujų, dūmų ir garų toksinį poveikį (T59);
 - 16.4.10. pesticidų toksinį poveikį (T60);
 - 16.4.11. suvalgytų nuodingų jūros produktų toksinį poveikį (T61);
 - 16.4.12. kitų suvalgytų nuodingų medžiagų toksinį poveikį (T62);
 - 16.4.13. kontaktų su nuodingais gyvūnais toksinį poveikį (T63);
 - 16.4.14. maisto, užteršto aflatoksinais ir kitais mikotoksinais, toksinį poveikį (T64);
 - 16.4.15. kitų ir nepatikslingų medžiagų toksinį poveikį (T65.0–T65.8);
- 16.5. stebėti ir gydyti šiuos įtariamus ar nepatikslingus apsinuodijimus:
 - 16.5.1. apsinuodijimus kitais nepatikslingais vaistais, medikamentais ir biologinėmis medžiagomis (T50.9);
 - 16.5.2. nepatikslingų medžiagų toksinį poveikį (T65.9);
 - 16.5.3. įtariamą prarytos medžiagos toksinį poveikį (Z03.6);
- 16.6. diagnozuoti ir gydyti kitų ir nepatikslingų išorinių poveikių padarinius, tam tikras ankstyvas traumos komplikacijas bei gydymo komplikacijas:
 - 16.6.1. hipotermiją (T68);
 - 16.6.2. anafilaksinį šoką dėl nepageidaujamos reakcijos į maistą (T78.0);
 - 16.6.3. anafilaksinį šoką, nepatikslingą (T78.2);
 - 16.6.4. trauminę anuriją (T79.5);
 - 16.6.5. trauminę raumens išemiją (T79.6);
 - 16.6.6. infekcijas po infuzijos, transfuzijos ir gydomosios injekcijos (T80.2);
 - 16.6.7. serumo sukeltą anafilaksinį šoką (T80.5);
 - 16.6.8. kitas reakcijas į serumą (T80.6);
 - 16.6.9. šoką per neklasifikuojamą kitur procedūrą ar dėl procedūros (T81.1);

- 16.6.10. mechaninę komplikaciją dėl dializės kraujagyslės kateterio (T82.4);
- 16.6.11. anafilaksinį šoką dėl tinkamai vartojamo tinkamo preparato nepageidaujamo poveikio (T88.6);
- 16.7. diagnozuoti apsinuodijimų ir toksinio poveikio padarinius:
 - 16.7.1. apsinuodijimų narkotikais, vaistais ir biologinėmis medžiagomis padarinius (T96);
 - 16.7.2. nemedicininės paskirties medžiagų toksinio poveikio padarinius (T97).
- 17. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi gebėti:
 - 17.1. analizuoti specifinius klinikinius duomenis, įvertinti ir interpretuoti laboratorinių ir instrumentinių tyrimų rezultatus bei kokybinių ir kiekybinių toksikologinių tyrimų rezultatus;
 - 17.2. rinkti bei analizuoti informaciją apie nuodingąsias medžiagas medicinos literatūroje, profesionaliose duomenų bazėse ir kituose prieinamuose šaltiniuose;
 - 17.3. taikyti trumpalaikę ir ilgalaikę oksigenoterapiją;
 - 17.4. atlikti manipuliacijas, užtikrinančias kvėpavimo takų praeinamumą bei kvėpavimą;
 - 17.5. atlikti širdies defibriliaciją (esant indikacijoms);
 - 17.6. atlikti centrinio veninio spaudimo matavimą;
 - 17.7. zonuoti ir plauti skrandį;
 - 17.8. atlikti pulsoksimetriją;
 - 17.9. atlikti digitalinę tiesiosios žarnos tyrimą dėl kraujavimo į virškinamąjį kanalą;
 - 17.10. parengti pacientą radiologiniam tyrimui;
 - 17.11. paskirti radiologinius tyrimus bei kliniškai interpretuoti radiologinių tyrimų vaizdus ir jų rezultatus;
 - 17.12. atlikti ultragarsinį kraujagyslių ištyrimą prieš numatomą venos punkciją;
 - 17.13. atlikti centrinės venos punkciją ir kateterizaciją;
 - 17.14. atlikti detoksikacinę hemodializę.
- 18. Klinikinės toksikologijos gydytojas, baigęs Vilniaus universiteto ar Lietuvos sveikatos mokslų universiteto atitinkamą tobulinimosi kursą ar atlikęs atitinkamą stažuotę Vilniaus universiteto ar Lietuvos sveikatos mokslų universiteto atitinkamoje klinikoje ar rezidentūros bazėje arba užsienio valstybės universitete, rengiančiame ir tobulinančiame atitinkamus specialistus, jeigu atitinkami sveikatos apsaugos ministro įsakymais patvirtinti atitinkamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo reikalavimai nenustato kitokio papildomo tobulinimo, turi gebėti:
 - 18.1. taikyti ekstrakorporinės detoksikacijos metodus apsinuodijimams ir jų komplikacijoms gydyti:
 - 18.1.1. atlikti dializės ir užtikrinti priežiūrą jas atliekant (Z49);
 - 18.1.2. atlikti hemosorbciją ir plazmosorbciją;
 - 18.1.3. atlikti gydomąsias aferezes;
 - 18.1.4. taikyti kombinuotus ekstrakorporinės detoksikacijos metodus;
 - 18.2. diagnozuoti ir gydyti:
 - 18.2.1. psichoaktyviųjų medžiagų sukeltas fizinės priklausomybės ir ūminių abstinencijų būkles;
 - 18.2.2. kovinių nuodingųjų medžiagų, galinčių sukelti masinius apsinuodijimus, toksinį poveikį.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Įsakymas

Nr. [V-1930](#), 2021-08-25, paskelbta TAR 2021-08-25, i. k. 2021-17877

Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2015 m. birželio 1 d. įsakymo Nr. V-683 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 118:2015 „Klinikinės toksikologijos gydytojas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo pakeitimo